

[Aksel Larsen.]

Det må være mig tilladt samtidig at erindre om, hvad regeringen lovede i fjor, da den som opposition bejlede til arbejdernes stemmer for at komme til regeringsmagten. Ja, nu siger statsministeren, at regeringen ikke ensidigt har indrettet sig efter konjunkturedgang ude i verden. Det ved jeg ikke, og det interesserer mig sådan set inderlig lidt; jeg ved blot, hvad regeringen sagde i fjor forår, i fjor sommer og i fjor efterår til befolkningen i dette land. Da sagde socialdemokratiet: stem på os, så skal der blive bygget flere boliger, så skal renten blive sat yderligere ned, så skal de gamle få folkepension, så skal der oprinde en guldaldertid for befolkningen her i Danmark. Nu kommer regeringen pludselig og siger: da opgangsperioden ikke fortsatte, er vi nødt til at bryde alle vore valgløfter, og vi er nødt til at gøre det stik modsatte og komme med disse nedskæringsforanstaltninger og disse arbejdsløshedsskabende foranstaltninger. Så har vi ret til at rette bebrejdelser imod regeringen, for hvad vi end tror om den, tror vi ikke, den, da den kom med sine løfter, kunne være fuldkommen uvidende om, hvilke følger situationen ude i verden ville få for Danmark. Men samtidig er det sådan, at hvis man ikke i dette land i en årrække, nærmere betegnet siden 1948, havde ført en politik, der udmarver landet økonomisk, samtidig med at den bringer den allerstørste fare for, at landet kan blive inddraget i krig, så havde det været i allerhøjeste grad muligt at gennemføre, hvad socialdemokratiet lovede i sin valgagitation i fjor, og mere end det; det er det stadigvæk muligt at gennemføre. Men forudsætningen er, at man bryder med den hidtidige politik, med den hidtidige økonomiske og udenrigspolitiske linie og begynder at føre politik udelukkende af hensyn til Danmarks tarv og det danske folks interesser.

Hvis man skulle dømmе efter de lovforslag, regeringen har fremsat, er det egentlig forholdsvis beskedne, omend ubehagelige

foranstaltninger, der skal til for at klare det. Men nu siger statsministeren pludselig: landets økonomiske situation er på lang sigt dybt alvorlig, og går vi videre med den grundskade, vi har i dette øjeblik, går det galt; på lang sigt er situationen dybt alvorlig. Ja, jeg kan ikke sige det med det eftertryk, som statsministeren gav, men det er jo det, vi hele tiden har sagt, at der er en grundskade tilstede som følge af den politik, man fører her i landet fra de skiftende regerings- og det konstante folketingsflertals side. Før man bryder med den politik, kommer ikke den nye politik, vi fik løfte om.

Nå ja, jeg har givet udtryk for dette så ofte, det har det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) fuldstændig ret i, men jeg er nødt til at sige det nu igen på baggrund af statsministerens bemærkninger og gøre opmærksom på, at efter vor opfattelse bør man som foranstaltninger til at ændre hele den økonomiske situation, uden at der lægges byrder på befolkningen, uden at der skabes arbejdsløshed o. s. v., nedsætte militærudgifterne, sørge for, at Danmarks handelspolitik ændres, så vi handler på en fornuftig måde med udlandet, begrænse den kapitalistiske spekulation i Danmarks valuta og også spekulere på, om man ikke skulle se at få lidt hånd i hanke med importen, så man ikke i liberalismens misbrugte navn tillader hemningsløs import af allehånde produkter, som vi muligvis godt kunne undvære herhjemme for tiden.

De ærede medlemmer hr. Erik Eriksen og hr. Aksel Møller har stillet et forslag om overgang til næste sag på dagsordenen. Det er et mistillidsvotum til regeringen, og der udtrykkes i dette det samme, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen har sagt, at man ikke mener, at regeringen nyder den fornødne tillid i befolkningen — eller som det ærede medlem sagde det, engang han havde ordet i dag: flertallet her i salen og flertallet i folket er imod regeringens forslag. Ja, ganske utvivlsomt er der ikke alene — hvis man skal dømmе efter de fremsatte udtalelser — her i salen flertal imod i hvert